

Την επισκόπηση του φαινομένου των μεταναστεύσεων στα νησιά του Ιονίου Πελάγους επιχείρησε ο

ανακοινώσεις τους, βοήθησαν στον εμπλουτισμό της σχετικής ιστοριογραφίας, σε σχέση με τα μεθοδολογικά προβλήματα της συναφούς έρευνας και τις διαθέσιμες πηγές.

Την δεύτερη μέρα των εργασιών του συνεδρίου υπήρξαν πολλές και ενδιαφέρουσες ανακοινώσεις, από διακεκριμένους επιστήμονες, για το μεταναστευτικό φαινόμενο, στη διαχρονικότητά του, καθώς σήμερα η χώρα μας ζει την ένταση ενός όλου και διευρυνόμενου προσφυγικού και μεταναστευτικού ρεύματος.

Οι περιλήψεις των εισηγήσεων έχουν ως εξής:

1. Τόμπρος, Νίκος: Μετοικεσίες Αχαιών στα Επτάνησα την περίοδο της Ελληνικής Επανάστασης: Η περίπτωση της οικογένειας Ι. Παπαδιαμαντόπουλου.*

Ο κ. Τόμπρος αναφέρθηκε στην προσωρινή μετανάστευση, λίγο πριν την έναρξη του ελληνικού απελευθερωτικού Αγώνα, αρκετών επιφανών οικογενειών Πατρινών που μεταφέρθηκαν μυστικά στα Επτάνησα, προκειμένου να αποφύγουν τις αρνητικές συνέπειες

της επικείμενης εξέγερσης. Στις συγκεκριμένες οικογένειες συγκαταλέγονταν αυτές των Λόντου, Καλαμογδάρτη, Παπαδιαμαντόπουλου, οι οποίες εγκαταστάθηκαν στη Ζάκυνθο. Αποτέλεσμα αυτών των μετοικεσιών ήταν να συγκεντρωθούν -έως τον Απρίλιο του 1821- μόνο στο λοιμοκαθαρτήριο της Ζακύνθου περισσότερα από 6.000 άτομα, τα οποία στο σύνολό τους προέρχονταν από επαναστατημένες περιοχές της Πελοποννήσου. Στην μελέτη του εξέτασε αυτές τις μετοικεσίες που σημειώθηκαν προς τα Επτάνησα το πρώτο διάστημα της Επανάστασης, επικεντρώνοντας το ενδιαφέρον του στην οικογένεια του Ι. Παπαδιαμαντόπουλου. Η συγκεκριμένη οικογένεια παρέμεινε στη Ζάκυνθο για μεγάλα χρονικά διαστήματα έως και το τέλος της Επανάστασης. Το ελάχιστο διασωθέν αρχειακό υλικό, στο οποίο συμπεριλαμβάνονται οι επιστολές που αντάλλαξε ο Ιωάννης με τη σύζυγό του Ελένη την περίοδο 1821-1826, δίνει τη δυνατότητα στους ερευνητές να κατανοήσουν και να σκιαγραφήσουν τη διαβίωση Αχαιών «προσφύγων» στα αγγλοκρατούμενα Επτάνησα κατά τη διάρκεια της Επανάστασης.

*Λέκτορας Πολιτικής Ιστορίας, Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων,

2.Λεοντσίνης, Γεώργιος Ιόνια νησιά: εποχική μετανάστευση και Ελληνική Επανάσταση - τα Κύθηρα και τα Αντικύθηρα ως μελέτη περίπτωσης (περίπου από τις αρχές του 18ου αιώνα έως το 1827).*

Η εισήγηση του κ.Λεοντσίνη βασίστηκε σε αρχειακή έρευνα, που διενεργήθηκε στα σωζόμενα αρχεία, ιδιωτικά και δημόσια, των νησιών του Ιονίου στο εσωτερικό και το εξωτερικό. Η έρευνα επικεντρώνεται στο φαινόμενο της εποχικής μετανάστευσης προς τις τουρκοκρατούμενες ελληνικές και άλλες περιοχές, περίπου από τις αρχές του 18ου αιώνα έως την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης, περίοδο κατά την οποία αυτό εκδηλώθηκε δυναμικά από τα νησιά του Ιονίου προς τις περιοχές αυτές, οι οποίες και προσδιορίζονται στο κυρίως σώμα της εισήγησης του. Αυτή η μορφή μετανάστευσης με σημείο αναφοράς τις καλλιέργειες έγγειων ιδιοκτησιών και τη συγκομιδή των καρπών όπως και εκείνη της περιοδικής μετακίνησης εξειδικευμένου τεχνικού δυναμικού προς τις ίδιες περιοχές, διασυνδέονται, κατά την τελική τους φάση, με μεγάλο προσφυγικό ρεύμα άμαχου ελληνικού αλλά και τουρκικού πληθυσμού προς τα νησιά του Ιονίου, προεπαναστατικά και κατά την περίοδο της Ελληνικής Επανάστασης. Ως μελέτη περίπτωσης λαμβάνονται τα Κύθηρα και τα Αντικύθηρα, επειδή η σχετική έρευνα, λόγω του μεγέθους της, έχει περιορισθεί περισσότερο ολοκληρωμένα στα νησιά αυτά. Η εικόνα, που έχει αποκτηθεί, μαρτυρεί πως και τα δύο αυτά φαινόμενα, αλληλοσυνδεόμενα, στο πλαίσιο λίγο-πολύ κοινών οικονομικών, κοινωνικών, πολιτικών, εθνικών και γεωστρατηγικής σημασίας συνθηκών, παράγουν

πολιτικά και κοινωνικά αποτελέσματα με εθνική εμβέλεια και σημασία. Όταν τα δύο αυτά φαινόμενα σε μια κρίσιμη καμπή της ελληνικής ιστορίας συναντιούνται ή ορθότερα όταν το προσφυγικό πρόβλημα ενέσκηψε στα νησιά λόγω της Ελληνικής Επανάστασης, ενεργοποίησε ανθρώπινες σχέσεις και δεσμούς και ποικίλες άλλες δυναμικές των κοινωνιών τους, που απέβησαν αποφασιστικός παράγοντας στην εξέλιξη της επαναστατικής δραστηριότητας των Ελλήνων της ηπειρωτικής και της νησιωτικής Ελλάδας. Τα φαινόμενα της εποχικής μετανάστευσης και της περιοδικής μετακίνησης εξειδικευμένου τεχνικού δυναμικού, που είχαν προηγηθεί της Ελληνικής Επανάστασης, υπερβαίνουν τα επίπεδα της συγκυριακής τους παρουσίας και της δομικής τους οργάνωσης και λειτουργίας. Η εισήγηση του κ. Λεοντίνη ανέδειξε μορφές πολλαπλής συμμετοχής των κατοίκων των Κυθήρων και των Αντικυθήρων, της ηγεσίας της τοπικής εκκλησίας, του εφημεριακού κλήρου και των φορέων και των οργάνων της κοινοτικής αυτοδιοίκησης στην Ελληνική Επανάσταση.

*Ομότιμος Καθηγητής Νεότερης Ελληνικής Ιστορίας, ΕΚΠΑ.

3. Πατραμάνη, Μαρία: Η Κρητική διασπορά (1645-1797). Βραχύ Σημείωμα για τις πληθυσμιακές μετακινήσεις κρητικών προσφύγων στα Ιόνια νησιά.*

Η εισήγηση της κας Πατραμάνη, αφορούσε, τις πληθυσμιακές μετακινήσεις των κρητικών προσφυγικών οικογενειών στα Ιόνια νησιά. Τα στοιχεία αντλούνται από την επικείμενη έκδοση του βιβλίου: Η Κρητική διασπορά (1645-1797). Ειδική πραγματεία για την Κρητική διασπορά και τα κύματα μετακινήσεων με τομές, καταρχάς την περίοδο του Κρητικού Πολέμου (1645-1669), με αφορμή την περίοδο της βενετικής κυριαρχίας στο Regno di Morea, τα γεγονότα της αποτυχημένης προσπάθειας ανακατάληψης των Χανίων (1692), κι ακόμη μετά το 1715, καθώς και κάποια μέλη οικογενειών της τρίτης γενιάς επίσης, μεμονωμένως, μετακινούνται έως το έτος 1797. Όπου κατατίθενται τα στατιστικά στοιχεία του όλου της κρητικής μετανάστευσης στα νησιά του Ιονίου, ακόμη την Πελοπόννησο και

τούς άλλους χώρους υποδοχής (Δαλματία-Ιστρία, Βενετία Terra Ferma), καθώς και την παρουσία και τον ρόλο που διεδραμάτισαν, από την πρώτη έως και την τρίτη γενιά. Καρπός μακρόχρονης και επίπονης έρευνας, επεξεργασίας του τεκμηριωτικού υλικού, μεγάλης συνθετικής εργασίας. Εστιάζοντας στο θέμα του συνεδρίου, με βάση το ανέκδοτο πηγαϊκό αρχειακό υλικό από το Archivio di Stato di Venezia και το Ιστορικό Αρχείο Κυθήρων, η αναφορά της εισήγησης ήταν αποκλειστικά για τα Ιόνια νησιά (Κέρκυρα, Ζάκυνθος, Κύθηρα). Αντλήθηκε από την κατατεθειμένη στο Τμήμα Ιστορίας και Αρχαιολογίας Πανεπιστημίου Κρήτης, αδημοσίευτη διδακτορική διατριβή μου: Μαρία Γ. Πατραμάνη, Οι Κρητικοί πρόσφυγες στα Κύθηρα (1645-1797), Ρέθυμνο 2005, τ. Α', ειδικά, από την «Εισαγωγή», σσ. 25-36, όπου δίνονται τα στοιχεία της παρουσίας των κρητικών προσφύγων, ως επήλυδος πληθυσμιακής μονάδας, στο σύνολο του πληθυσμού ενός εκάστου νησιού.

*Δρ. Ιστορίας, Διευθύντρια του Πειραματικού Γενικού Λυκείου Ηρακλείου.

4. Πάρδος, Αντώνης: Δεκαέξι βενετικοί κατάλογοι επιδομάτων στους πρόσφυγες του Χάνδακα (Κέρκυρα-Ζάκυνθος, 1670- 1682). Γενικές προσεγγίσεις.*

Στην ανακοίνωση του κ. Πάρδου αναφέρονται τα ακριβή ονόματα των μετοίκων, οι στενές και ευρύτερες συγγενικές συσσωματώσεις τους, η αντιπαραβολή των καταλόγων με το μεγάλο Βιβλίο επιδομάτων του πολιορκημένου Χάνδακα συνοδεύονται από ποικίλες αρχειακές πληροφορίες για τις συνθήκες μετάβασης και εγκατάστασης. Οι κατάλογοι επιπλέον προσφέρουν ένα στερεό κρηπίδωμα για την ανίχνευση συγκεκριμένων φορέων του πολιτισμού εκείνου που ενοφθάλμισε την Ιόνια πραγματικότητα δίνοντάς της προεξάρχουσα θέση στους επόμενους αιώνες.

*Ερευνητής του Ινστιτούτου Ιστορικών Ερευνών, Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών.

5.Καρύδης, Σπύρος – Τζιβάρα, Παναγιώτα Κρήτες πρόσφυγες στην Κέρκυρα. Τα τεκμήρια των Αρχείων Νομού Κέρκυρας ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΤΖΙΒΑΡΑ – ΣΠΥΡΟΣ ΚΑΡΥΔΗΣ Όψεις της οικονομικής δραστηριότητας των Κρητών προσφύγων στους τόπους εγκατάστασής τους. Η περίπτωση της Κέρκυρας. *

Η ανακοίνωση αφορούσε τις κοινότητες των Κρητικών προσφύγων που εγκαταστάθηκαν στα νησιά του Ιονίου και στις οποίες παρατηρούνται από τη στιγμή της εγκατάστασής τους ποικίλες ανισότητες οι οποίες οφείλονται στη διαφορετική κοινωνική προέλευση αλλά και στην οικονομική τους επιφάνεια. Τα γνωστά παραδείγματα εκτείνονται από την απόλυτη ένδεια, που οδηγούσε στην επαιτεία και τη διαμονή σε ευτελή καταλύματα ή σε ιδρύματα, έως τον πλούτο που επέτρεπε την αγορά κατοικιών και οικοπέδων, την οικοδομική και ναοδομική δραστηριότητα, τη δραστηριοποίηση στον χώρο του εμπορίου και στις χρηματοπιστωτικές συναλλαγές. Στην ανακοίνωση αυτή, στηριγμένοι στα αποτυπώματα, που άφησαν στα φύλλα των 10 νοταρικών καταστίχων, οι εισηγητές διερεύνησαν την οικονομική δραστηριότητα των προσφύγων, μέσα από τεκμήρια δόσοληψιών, συναλλαγών, διαθηκών ορισμών. Η ανακοίνωση αποτελεί στην πράξη μια σύντομη περιήγηση στο υλικό που φυλάσσεται στα αρχεία Νομού Κέρκυρας και αφορά τους Κρήτες πρόσφυγες από την έναρξη του Κρητικού πολέμου έως και το τέλος του τελευταίου βενετοτουρκικού πολέμου. Η μελέτη εστιάζει την προσοχή της στο πρωτοπαπαδικό αρχείο, στο νοταρικό αρχείο, στα αρχεία της τοπικής βενετικής διοίκησης του νησιού (δηλαδή στα αρχεία του βάλιου και του προβλεπτή καπιτάνου τα οποία συγκροτούν σήμερα την αρχαιακή σειρά Ενετική Διοίκηση) καθώς και στο αρχείο της αστικής Κοινότητας του νησιού (γνωστό ως Ενετοκρατία). Τα αρχαιακά τεκμήρια προσφέρουν ευάριθμες ειδήσεις για τα πολεμικά γεγονότα ή την περιπέτεια των ανθρώπων στον δρόμο της προσφυγιάς, στο ταξίδι δηλαδή από την Κρήτη έως τα νησιά του Ιονίου, με εξαίρεση τα έγγραφα εκείνα τα οποία συντάχθηκαν και ομαδοποιήθηκαν δίκην «φακέλων», για να υποστηρίξουν αιτήματα των προσφύγων για την παροχή βοήθειας, για την ανάληψη της επικαρπίας κάποιου δημόσιου ναού ή μοναστηριού, για την ένταξη στην αστική Κοινότητα. Ωστόσο, τα ίδια τεκμήρια ακόμα και με τη λακωνικότητά τους ή τη σιωπή τους μεταφέρουν το συναίσθημα, τον πόνο, τις δυσκολίες στη νέα πατρίδα, μαρτυρούν τα προβλήματα συγχρωτισμού με τους ντόπιους, αποκαλύπτουν την ψυχολογία των προσφύγων, καταγράφουν την ελπίδα για την επιστροφή στον γενέθλιο χώρο. Τα αρχαιακά τεκμήρια αναδεικνύουν επίσης όψεις των κοινωνικών σχέσεων και των συμπεριφορών, της οργάνωσης των προσφυγικών κοινοτήτων και της αλληλεγγύης που χαρακτήριζε τα μέλη τους όπως επίσης μαρτυρούν τη διαχείριση της

εμπερίστατης προσφυγιάς για αιτήματα παροχής προνομίων και ευεργεσιών από την Κυρίαρχο Βενετία.

*Εκπαιδευτικός, Διδάκτωρ Ιστορίας, ΕΚΠΑ - Μόνιμη Επίκουρη Καθηγήτρια ΔΠΘ, Τμήμα Ιστορίας-Εθνολογίας

6.Μοσχόπουλος, Γεώργιος Πρόσφυγες από την Κρήτη στην Κεφαλονιά κατά τον 17ο αιώνα.* Καθηγητής Πανεπιστημίου Πατρών.

7.Παταπίου, Νάσα Αρχαιακές μαρτυρίες για εγκατάσταση Κυπρίων στα Ιόνια νησιά (16ος-17ος αι.)*

Η κ.Παταπίου μίλησε για την οθωμανική κατάκτηση της Κύπρου (1570-1571) η οποία προκάλεσε μεγάλες ανακατατάξεις στη μεγαλόνησο. Μεγάλος αριθμός Κυπρίων σκοτώθηκαν κατά τη διάρκεια του πολέμου και άλλοι αιχμαλωτίστηκαν. Όσοι αιχμάλωτοι επέζησαν από τις κακουχίες και τελικά απέκτησαν την ελευθερία τους με καταβολή λύτρων κατέφυγαν, για ευνόητους λόγους, είτε στη Βενετία είτε στις βενετοκρατούμενες ελληνικές περιοχές. Μεταξύ αυτών των περιοχών ήταν και τα Ιόνια Νησιά. Η Δημοκρατία της Βενετίας ενίσχυσε τότε τους πρόσφυγες Κυπρίους, οι οποίοι με αιτήματά τους στις βενετικές αρχές εκλιπαρούσαν ανάλογα για μια εργασία, ένα επίδομα, μια στέγη ή να καταταγούν στους λόχους του ελαφρού ιππικού για να επιβιώσουν. Μέσα από τα αιτήματα των προσφύγων Κυπρίων και γενικά το διαθέσιμο αρχαιακό υλικό πληροφορούμαστε για την εγκατάστασή

τους στα Ιόνια Νησιά. Πρόκειται για στρατιωτικούς, ή μέλη του ελαφρού ιππικού, εμπόρους, λογίους ή 14 φεουδάρχες. Μεταξύ αυτών σημειώνουμε τις κυπριακές οικογένειες Cressi ή Χρυσή, Τζιμπλέττη, Carafa ή Χωραφά, Κωνσταντζο, Μπούκαρη, Γονέμη, Στράμπαλη, Μοτσανέγα κ.ά.

*Ιστορικός-Ερευνήτρια. Επιστημονικός συνεργάτης Κέντρου Μελετών Ιεράς Μονής Κύκκου.

8. Παπαδάμου, Χρυσοβαλάντης: Κύπριοι πρόσφυγες στα Ιόνια νησιά μετά τον βενετοτουρκικό πόλεμο του 1570-71. Οι περιπτώσεις των οικογενειών Brachimi, Stambali και Carer. *

Ο κ. Παπαδάμου αναφέρθηκε στον Πόλεμο της Κύπρου και την κατάκτηση του νησιού από τους Οθωμανούς, και τον χαρακτήρισε μία από τις κορυφαίες στιγμές της μακροχρόνιας βενετοτουρκικής σύγκρουσης. Η Κύπρος, το τελευταίο προπύργιο της Χριστιανοσύνης στην Εγγύς Ανατολή, μετατράπηκε το 1571 σε οθωμανική επαρχία. Ένας απροσδιόριστος αριθμός προσφύγων εγκατέλειψε το νησί και εγκαταστάθηκε σε περιοχές του βενετοκρατούμενου ελλαδικού χώρου και στη βενετική μητρόπολη. Ένα μέρος αυτού του προσφυγικού ρεύματος κατέληξε στα Ιόνια νησιά. Με βάση το προσωπικό και οικογενειακό κοινωνικό και οικονομικό status τους, οι Κύπριοι πρόσφυγες εντάχθηκαν με διάφορους τρόπους στις τοπικές κοινωνίες χαράσσοντας τη δική τους πορεία. Στην ανακοίνωση του εξέτασε 13 περιπτώσεις οικογενειών που από την Κύπρο εγκαταστάθηκαν στην Κέρκυρα, τη Ζάκυνθο και την Κεφαλονιά, καθώς και η εξέλιξή τους στο νέο χώρο διαβίωσης.

*Δρ. Ιστορίας Πανεπιστημίου Κύπρου.

9.Γιαννουλοπούλου, Γιαννούλα: Επτανησιώτικες διάλεκτοι και βενετσιάνικη διάλεκτος την εποχή της Βενετοκρατίας, η επιρροή των μετακινήσεων από και προς τη Βενετία στις γλωσσικές και κοινωνιογλωσσικές διαστάσεις της γλωσσικής επαφής.*

Στην ανακοίνωση της, η κα Γιαννουλοπούλου διερεύνησε το φαινόμενο της γλωσσικής επαφής μεταξύ της βενετσιάνικης και των επτανησιακών διαλέκτων κατά την εποχή της Βενετοκρατίας στα Επτάνησα (1204-1214, 1386-1797), υπό το πρίσμα κυρίως της κοινωνιογλωσσολογίας. Συγκεκριμένα, στην μελέτη της λαμβάνονται ως δεδομένα: α) ότι η βενετσιάνικη διάλεκτος (και όχι γενικώς η ιταλική γλώσσα) είναι αυτή που επηρέασε τις επτανησιώτικες διαλέκτους, και β) ότι το βενετικό κράτος (Stato Veneto) δεν ασκούσε κρατική γλωσσική πολιτική επιβολής της γλώσσας του στις κτήσεις (Stato da Mar), με τον ίδιο τρόπο που δεν ασκούσε γλωσσική πολιτική προτυποποίησης της γλώσσας στην ενδοχώρα (Stato da Terra). Ως εκ τούτου, διερευνάται το κατά πόσο και με ποιο τρόπο το φαινόμενο της γλωσσικής επαφής καθορίστηκε από τις μετακινήσεις Ελλήνων και Βενετών από και προς τη Βενετία, στις διάφορες περιόδους της Βενετοκρατίας.

*Καθηγήτρια ΕΚΠΑ, ΤΙΓΦ

10.Δρακούλη, Αθανασία: Φιλοπρόοδες δράσεις διδασκάλων της Ιταλικής που μετακινούνται στα Επτάνησα κατά το πρώτο μισό του 19ου αιώνα: οι περιπτώσεις του Λουδοβίκου Ιγνάτιου Μαρτζώκη στη Ζάκυνθο και του Pelagio Saverio da Malta στην Κεφαλλονιά.*

Η μελέτη της κας Δρακούλη αναφέρεται στο πρώτο μισό του 19ου αιώνα, σε μία περίοδο κατά την οποία σημειώνονται σημαντικές κοινωνικοπολιτικές αλλαγές που συντελούν στη σταδιακή “υποχώρηση” της χρήσης της Ιταλικής γλώσσας στην επτανησιακή κοινωνία. Την περίοδο αυτή φτάνουν στα Ιόνια από την Ιταλία δύο σημαντικοί λόγιοι οι οποίοι δίνουν, ο

καθένας από το μετερίζι του, νέα ώθηση τόσο στα ιταλικά γράμματα όσο και στην ευρύτερη εκπαιδευτική και πολιτιστική πραγματικότητα των νήσων. Πρόκειται για τον νομικό και διδάσκαλο της Ιταλικής γραμματολογίας Λουδοβίκο Ιγνάτιο Μαρτζώκη και τον Φραγκισκανό Καπουκίνο ιερέα Pelagio Saverio da Malta. Ο πρώτος ως αυτοεξόριστος φιλοπατριώτης και αγωνιστής κατά των Αυστριακών κατακτητών της Ιταλίας, ο δεύτερος ως εντεταλμένος της Αγίας Έδρας στα πλαίσια της διαποίμανσης των καθολικών των νησιών και της διάδοσης της Πίστης κατά τα πρότυπα της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας, εγκαθίστανται στη Ζάκυνθο 9 (1837) και την Κεφαλονιά (1839) αντιστοίχως και διανθίζουν την τοπική κοινωνία με τις πολυποίκιλες και καινοτόμες για τα τοπικά δεδομένα δραστηριότητές τους στο χώρο της παιδείας και του πολιτισμού.

*Μεταδιδάκτωρ ΤΙΓΦ, Διδάσκουσα Πανεπιστημίου Κρήτης.

11.Κουρκουμέλης, Νικόλαος: Εγκαταστάσεις Σουλιωτών στην Κέρκυρα το πρώτο τέταρτο του 19ου αι. *

Στην μελέτη του κ.Κουρκουμέλη, εξετάζονται οι μετακινήσεις των Σουλιωτών μετά την δεύτερη πολεμική σύγκρουσή τους με τον πασά των Ιωαννίνων Αλή (2 Ιουλίου 1800, 7 Δεκεμβρίου 1803, 15 Απριλίου 1804) και οι εγκαταστάσεις τους στην πόλη και την ύπαιθρο της Κέρκυρας. Παράλληλα εξετάζονται, η κοινωνική τους ζωή, η συμμετοχή τους στα στρατιωτικά σώματα της Επτανήσου Πολιτείας και των Αυτοκρατορικών Γάλλων, οι αντιπαλότητες με τον πληθυσμό, η παραβατική τους συμπεριφορά, οι μετεγκαταστάσεις, οι 11 πολιτογραφήσεις, και η τελική ενσωμάτωση στην κερκυραϊκή κοινωνία, εκείνων που παρέμειναν μετά την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης του 1821.

*Δρ. Ιστορίας Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

12.Ζαφειράτου, Θεοδώρα Πολιτογραφήσεις ξένων υπηκόων στο Ιόνιο Κράτος (1815-1864).*

Στην ανακοίνωση της η κα Ζαφειράτου αναφέρθηκε στο όνομα, την ιδιότητα, τον τόπο καταγωγής και την χρονολογία κατά την οποία δόθηκε η ιδιότητα του Ιονίου πολίτη στους ενδιαφερόμενους κατά την χρονική περίοδο 1815- 1864 με βάση τις αντίστοιχες Πράξεις της Ιονίου Γερουσίας και διοικητικά έγγραφα της περιόδου του Ιονίου Κράτους από τα ΓΑΚ-Αρχεία Ν. Κεφαλληνίας. Αναφέρθηκε επίσης το νομικό πλαίσιο που διείπε τη διαδικασία πολιτογράφησης ξένων υπηκόων στο Ιόνιο Κράτος και αναλύθηκε η σημασία των πολιτογραφήσεων αυτών.

*Δρ. Ιστορίας, Προϊσταμένη ΓΑΚ - Αρχείων Ν. Κεφαλληνίας.

13.Δουκάκης, Κωνσταντίνος Η μετανάστευση Μαλτέζων στο Ιόνιο Κράτος: μια ιστοριογραφική προσέγγιση.*

Στην μελέτη του ο κ.Δουκάκης εξετάζει το πώς υποδέχθηκε η ελληνική και διεθνής βιβλιογραφία τη μετανάστευση των Μαλτέζων στο Ιόνιο Κράτος και επικεντρώθηκε στην ανάλυση των μεθοδολογικών εργαλείων που έχουν αξιοποιηθεί για την κριτική προσέγγιση των διαθέσιμων για το υπό ανάλυση αντικείμενο, πρωτογενών και δευτερογενών πηγών, αλλά και τον τρόπο καταγραφής του φαινομένου τόσο από τους ιστορικούς του 19ου αιώνα

όσο και από τους σύγχρονούς μας μελετητές.

*Δρ. Ιστορίας Ιονίου Πανεπιστημίου, Διδάσκων ΕΑΠ και Πανεπιστημίου Πατρών.

Εστάλη στην ΟΔΥΣΣΕΙΑ, 13/10/2019 #ODUSSEIA #ODYSSEIAÂÂ